

பண்டிதர் அ.கி. நாயுடு இயற்றிய தொல்காப்பியர் கண்ட தமிழர் சமுதாயம்

டாக்டர் வே.விக்னேசு,

தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர்,

பி.எஸ்.ஜி. கலை அறிவியல் கல்லூரி,கோயம்புத்தூர் - 641014.

vignesh@psgcas.ac.in - 9597203214.

VIDWAN ID : <https://vidwan.inflibnet.ac.in/profile/97859>

GOOGLE SCHOLAR ID : http://scholar.google.co.in/citations?user=2Lti_dgAAAAJ

DOI [10.5281/zenodo.14931115](https://doi.org/10.5281/zenodo.14931115).

Abstract ;

The Tamil language, which is a highly classical language, has a rich literary heritage and grammatical limits. Among the books that define the grammatical limits of the Tamil language, the Tolkappiyam is the foremost. Many people have studied this book, composed by Tolkappiyar with the threefold authority of writing, word and meaning, and have made its methods known to the public. Among them, the one who has studied Tolkappiyar extensively and established through his research book, Tolkappiyar Kanda Tamilar society, that the Tamil society is prior to all social systems; unique, is the Coimbatore scholar A. Krishnaswamy Naidu. In this way, this article was written to highlight the methods of the research book, Tolkappiyar Kanda Tamilar society.

Key Words : Tholkappiyam - Tamil society - Tamilar Personality

தோற்றுவாய்:

உயர்தனிச் செம்மொழியான தமிழ்மொழி இலக்கிய வளமும் இலக்கண வரம்பும் உடையதாம். தமிழ்மொழிக்கு இலக்கண வரம்புரைக்கும் நூல்களுள்ளும் தலைமைசான்றது தொல்காப்பியமாம். எழுத்து, சொல், பொருள் என்னும் மூன்றதிகாரப் பகுப்பொடு தொல்காப்பியரால் இயற்றப் பெற்ற இந்நூலை ஆய்ந்து இதன் ஒட்பநுட்பங்களை மக்களரியச் செய்தோர் பலர். அவருள்ளும் தொல்காப்பியத்தைப் பல்லாற்றானும் ஆய்ந்து, தமிழர் சமுதாயம், எல்லாச் சமுதாய அமைப்புகளுக்கும் முன்னையது ; தனிச்சிறப்புடையது என்பதைத் தாம் படைத்த தொல்காப்பியர் கண்ட தமிழர் சமுதாயம் என்னும் ஆய்வுநூல்வழி நிறுவியவர் கோயம்புத்தூர் பண்டிதர் அ. கிருஷ்ணசாமிநாயுடு அவர்களாவர். இவ்வகையில், தொல்காப்பியர் கண்ட தமிழர் சமுதாயம் என்னும் ஆராய்ச்சிப் பெருநூலின் ஒட்பநுட்பங்களைச் சாற்றும் முகத்தான் எழுந்ததே இக்கட்டுரையாம்.

பண்டிதர்அ. கி. நாயுடு:

கோவை மாநகரில் பல்லடத்திலிருந்து பொள்ளாச்சி செல்லும் வழியில் அமைந்துள்ள அனுப்பப்பட்டி என்னும் ஊரில் விவசாயக் குடும்பச் செல்வந்தருள் ஒருவர் அப்பநாயுடு அவர்களாவர். அவர்க்கு வாய்த்த இல்லறத் துணைவியார் சின்னம்மாள் என்பார். இந்த இணையரின் இல்வாழ்வின் பயனாய் சர்வதாரி யாண்டு 1888 மார்கழித் திங்கள் 10-ஆம் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை தலைமகவாய்த் தோன்றியவர் பண்டிதர் அ. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களாவார்.

இளமையுங்கல்வியும்:

பண்டிதரவர்கள் தொடக்கக் கல்வியைஅக்கால வழக்கப்படித் திண்ணைப் பள்ளியில்பயின்றார். இவரின்தாய்மாமன் வித்துவான் பாகவதர் மு. வேணுகோபாலசாமி நாயுடு அவர்கள் தமிழில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். ஆண்டாள் பிள்ளைத்தமிழ் , ஆண்டாள் சந்திரகலாமாலை , மாறன் கோவை

இன்னோரன்ன நூல்களைப் பதிப்பித்தவர். இத்தகு சிறப்பிற்குரிய பெரியவரிடம் கம்பராமாயணம் , நீதிநூல்கள், திருவாய்மொழி ஆராயிரப்படி , பன்னிராயிரப்படி , ஜீயர் அரும்பதம் ஆகியவற்றையும் பெரியாழ்வார் திருமொழி , ஆண்டாள் பாசுரங்கள் என்றின்னவற்றை பெரியவாச்சான் பிள்ளை , அழகிய மணவாளர் ஆகியோர் உரைவழி நுணுகிப் பயின்றார் பண்டிதர். அன்றியும் , அக்காலத்தில் தமிழ்ப்புலமையில் வீறு பெற்று விளங்கிய தமிழ்ப் பண்டிதர்களான புனித மிக்கேல் பள்ளித் தமிழாசிரியர் வீராசாமிப்பிள்ளை , சி. சாமிநாதப்பிள்ளை , பாலக்காடு நடேசபிள்ளை , குனியமுத்தூர் சுப்பராம நாயுடு , உடுமலை முத்துசாமி செட்டியார் , கண்ணம்பாளையம் நாராயணசாமி செட்டியார் , சேலம் பகடாசல நரசிம்மலுநாயுடு , இராமநாதபுரம் சமத்தான வித்துவான் வேங்கடரமணதாசர் என்றின்ன ஆன்றோர்பால் மிகுந்த அன்பு பூண்டு , தொல்காப்பியம் , நன்னூல் , தண்டியலங்காரம் , யாப்பருங்கலக்காரிகை, அஷ்டதசரகஸ்யம் , அஷ்டப் பிரபந்தம் , நிகண்டுகள் போன்ற நூல்களையும் சமயம், தத்துவ நூல்களையும் பண்டிதரவர்கள் கற்றுத் தேர்ந்தார்கள்.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் தமிழ் பயில விழைந்த பண்டிதர், இவ்விழைவு மேலீட்டால் 1909-ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகரையடைந்து , அருந்தவச் செல்வர். வள்ளல் பாண்டித்துரைத் தேவரவர்களை நேரிகண்டு வணங்கி , தம் அவாவினை வெளியிட்டு , தமிழ்ப்பண்டிதர் வகுப்பில் சேர்ந்தார். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவானாகப் புகழ்பூத்து விளங்கிய மகாவித்துவான் ரா. இராகவையங்கார்பால் பெருமதிப்பும் பேரன்புங்கொண்டு அவர்தம் வழிகாட்டுதலின்படி தமிழிலக்கிய இலக்கணங்கள், நிகண்டுகள் என்றின்னவற்றை இடையறாது கற்றுவரலானார். இங்ஙனம் மூன்றாண்டுகள் கற்றதன் பயனாய் , தனித்தமிழ்த் தேர்வுகளில் தேர்ச்சி பெற்ற அ. கிருஷ்ணசாமிநாயுடு அவர்கள் தம் இருபத்தி நான்காம் அகவையில் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஆனார்கள். பணியும் படைப்பும்:

பண்டிதரவர்கட்கு கோவை பூளைமேட்டில் 1924-ஆம் ஆண்டு பூ.சா.கோ. அறநிலையத்தாரால் தொடங்கப்பட்ட பூ.சா.கோ. சர்வசன உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியப்பணி தேடிவந்தது. இப்பள்ளியின் முதற்றமிழாசிரியர் இவரென்பது குறிக்கத்தகுந்த சிறப்பினதாம்பண்டிதரவர்கள்தமிழாசிரியப் பணியேற்றதற்கு முன்னரும் ஏற்ற பின்னரும் செவ்வி நேர்ந்த போழ்தெல்லாம் செய்யுட்களையும் , கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் எழுதி வரலானார். இவர் படைத்த செய்யுட்களும் கட்டுரைகளும் தமிழ்ப்பொழில் , குமரன், விநோதன், கலைக்கதிர், நவஇந்தியா என்றின்ன இதழ்களில் வெளிவரலாயின. இவரின் நூல்கள் 'முப்பால் நிலையம்'என்னும் இவரின் சொந்த வெளியீடாக வெளியாயின. அன்றியும் , ரா. நாராயணசாமி வெளியிட்ட 'பாரதி' மற்றும் மோ.வ. கோவிந்தராஜ் அய்யங்கார் வெளியிட்ட 'கம்பநாடார்'இதழ்கள் இவரின் பதிப்புதவிகளைப் பெற்றன.

செய்யுள் நூல்கள்:

புனைமாநகரம் ஸ்ரீகரிவரதராஜப் பெருமாள் தோத்திரப் பதிகம் (1925), திருவள்ளுவர் காவியம் (1958) (திருவள்ளுவரைத் தலைவராகக் கொண்டு 4000 வெண்பாக்களான் இயன்றது) , நால்வகைப்பாவும் பாவைநோன்பு வரலாறும் (1967) என்பன நம் பண்டிதரால் இயற்றப்பட்டு அச்சில் வெளிவந்த செய்யுள் நூல்களாம்.

உரைநடை நூல்கள்:

தொல்காப்பியர் கண்ட தமிழர் சமுதாயம் (1962) (தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி), கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் வரலாறு (1963), கம்மவாரும் தென்னாடும் (1963), பகவன் கீதை உண்மைப்பொருள் (1968), பூளைமேடு வரலாறு என்பன இவரான் எழுதப்பட்டு அச்சில் வெளிவந்தவையாம்.

பருத்திப் பெண்டிர் - சமதரும நாடகம் , அமைதி எங்கே - வாழ்க்கைக் காவியம் இன்னோரன்ன நூல்களும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட செய்யுட்களும் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளும் கையெழுத்துப் படிகளாக உள்ளன. இச்செய்யுட்களும் கட்டுரைகளும் ஒரு தனிப்பெரும் நூலாகத் தொகுத்தளிக்கும் பான்மையதாம். தவிர , நம் பண்டிதரவர்கள் , நாகபந்தம், இரதபந்தம் என்றின்ன சித்திரக்கவிகளைப் படைப்பதில் வல்லவர் என்பது ஈங்குச் சுட்டத்தக்கதாம். தொல்காப்பியர் கண்ட தமிழர் சமுதாயம்:

பண்டிதரவர்கள் இயற்றிய தொல்காப்பியர் கண்ட தமிழர் சமுதாயம் என்னும் நூல் 1962-ஆம் ஆண்டில் வெளிப்போந்தது. "தொல்காப்பியர் கண்ட தமிழர் சமுதாயம் என்னும் நூல் தொல்காப்பியனார் அருளிய ஐந்திறத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே இயற்றப்பெற்றது. தொல்காப்பியனார் இயற்றிய நூல் தொல்காப்பியம் என்றும் தொல்காப்பியன் என்றும் உரையாளரும் ஆய்வாளரும் இதுகாறும் எழுதியுள்ளனர். தாம் அருளிய நூலுக்குத் தொல்காப்பியனார் வைத்த பெயர் ஐந்திறம் என்றே ஆராய்ந்து எழுதியுள்ளேன் "(தொல்காப்பியர் கண்ட தமிழர் சமுதாயம் - வேண்டுதல் பகுதி) என்னுமாற்றான் இந்நூலோட்ட நுணுக்கத்தை நுவல்கின்றார்.

இந்நூல் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டதாம். அவை , பனம்பாரனார் கூறிய பாயிரத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு தொல்காப்பியனாரின் வரலாற்றை யுரைக்கும் தொல்காப்பியர் என்னுந் தலைப்பிலமைந்த பகுதி , தொல்காப்பியனார் அருளிய நூலின் பெயர் ஐந்திறம் என்பதே எனப் பல்லாற்றானும் ஆய்ந்து நிறுவும் பகுதி , ஐந்திறம் அருளிய ஐந்து திறம் என்னும் தலைப்பமைத்து தொல்காப்பியத்தில் வரும் சூத்திரங்களையே தலைப்புக்களாகக் கொண்டு ஐந்து திறங்களில் வரும் ஒவ்வொன்றும் விளக்கப் பெறும் பகுதி என்பனவாம்.

இங்ஙனம் மூன்று பகுதிகளாக எழுதப்பெற்ற முழுநூலுக்குத் தொல்காப்பியர் கண்ட தமிழர் சமுதாயம் என்னும் பெயர் வைக்கப் பெற்றது. 'எல்லாத் தமிழ் நூல்களுக்கும் முதல் நூலாகிய ஐந்திறத்தை அடிப்படையாக வைத்து எழுதப்பெற்ற முதல் நூல் தமிழர் சமுதாயம் ஆகும். அது முழுவதும் உள்ள பெருநூலாகவும் , முதலும்முடிவும் உள்ள சிறு நூலாகவும் அச்சிடப் பெற்றது. இன்றைக்கு 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன் தொல்காப்பியனார் கண்ட தமிழர் சமுதாயம் இங்ஙனம் இருந்தது என இன்று எளியேன் எண்ணி எழுதியதில் தமிழர் சமுதாயத்திற்கு வேறுபட்ட கருத்துக்களும், எழுத்து சொல் பிழைகளும் இருப்பின் பொறுத்தருளி அவற்றை எளியேனுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்' (வேண்டுதல் பகுதி) என்பதனான் , கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு இடந்தந்து அவற்றை வரவேற்று ஏற்றுக்கொள்ளும் இவரின் அரும்பண்பு மனம் நன்கு புலனாகின்றதாம். தொல்காப்பியர்:

தொல்காப்பியர் என்னும் பகுதியில் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் திருவிதாங்கோடு என்னும் ஊரினர் என விளம்பும் பண்டிதர் தொல்காப்பியனாரின் காலத்தை வரையறுக்குங்கால் , மகாவித்துவான் ரா. இராகவையங்கார். வையாபுரிப்பிள்ளை , வித்துவான் க. வெள்ளைவாரணர் , குருதேவர் தெ.பொ.மீ. பேராசிரியர் க. சுப்பிரமணியபிள்ளை , டாக்டர் மு. வரதராசனார் , டாக்டர் சி. இலக்குவனார், புலவர் குழந்தை ஆகிய இவ்வெண்மரின் கருத்துக்களைச் சமன் செய்து சீர்தூக்கி , தொல்காப்பியனாரின் காலம் கி.மு. 1000 என்று டாக்டர் மு. வரதராசனார் இயம்புவதே சாலப் பொருத்தமுடையதாம் என்கிறார். பாயிரம் பாடியபனம்பாரனார்:

அகத்தியரின் மாணாக்கருள் பனம்பாரனாரும் உளர் என்றும் அப்பனம்பாரனாரே தொல்காப்பியத்திற்குப் பாயிரம் பாடினார் என்னும் கருத்தை மறுக்கும் பண்டிதர் தொல்காப்பியனாரின் காலத்தில் அகத்தியர் இல்லை ஆகலின் பனம்பாரனார் தொல்காப்பியனாருடன் பயின்றவர் அல்லர் அப்பாயிரத்தில் வரும் ஆசான் என்னுஞ் சொல் சங்க நூற்களிலோ பயின்று தொல்காப்பியத்திலோ, வாராமையின் பனம்பாரனார் பிற்காலத்தவராவர் . அங்ஙனமே நிலம்தரு திருவின்பாண்டியன் என்பதில் இடம்பெறும் பாண்டியனைப் பாண்டியன் மாகீர்த்தி என்று ஆராய்ச்சியாளரும் மொழிவதை மறுத்துரைக்குமாற்றான்,

கீர்த்தி என்னுஞ்சொல் தொல்காப்பியத்திலோ சங்க இலக்கியங்களிலோ காணப் பெற்றிலது ஆகலின், பாண்டியன் மாகீர்த்தி என்போனும் பிற்காலத்தவன் ஆவன் என்றுரைத்து தொல்காப்பியனார் காலத்திய நிலந்தரு திருவின் பாண்டியன் அவையில் தம் நூலான தொல்காப்பியம் அரங்கேற்றப் பெற்றிருக்குமேல் அப்பாண்டியன் தமது நூலில் ஏதேனும் ஓரிடத்தில் எடுத்தாளப்படும் தகுதியுள்ளவன் ஆவன். எனில், அவன் பெயர் தொல்காப்பியத்தில் ஓரிடத்திலேனும் பயின்று வராமையின் அவன் பிற்காலத்தவனே என்று தம் துணிபுரைக்கின்றார்.

பாண்டி மண்டலத்தில் ஐந்திரம் (தொல்காப்பியம்) பலப்பலரும் படித்துப் பாராட்டிப் போற்றியிருப்பர். பாண்டிய மன்னனும் ஐந்திரம் படித்துத் தன்னாட்டில் இத்துணை சிறந்த நூல் இயற்றப்பட்டுள்ளதே எனப் பெருமையுற்றிருப்பான் . மன்னர்களும் அதனால் , சேர, சோழ மண்டல மக்களும் ஐந்திரம் அருமை அறிய வேண்டும் என்பதற்காகத் தனது எண்பேரவையைக் கூட்டி அதங்கோட்டாசான் என்னும் பெரும்புலவர் முன்னர் ஐந்திரத்தைக் கற்றுத் தெளிந்த புலவர் ஒருவரைப் படிக்கச் செய்து அரங்கேற்றியிருத்தல் வேண்டும். அப்புலவனைத் தொல்காப்பியர் எனப்பலரும் பாராட்டியிருப்பர். இதனை நேரில் கண்ட பனம்பாரனார் என்பவர் அப்புலவனைத் தொல்காப்பியனாகப் பாவனை செய்து பாயிரம் செய்திருப்பர். வரலாற்று முறையில் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னும் பின்னுமிருந்த புலவர் பலரும் ஒரு காலத்திருந்ததாக ஒரு பாண்டியன் கேட்கத் திருவள்ளுவமாலையை ஒரு புலவன் பாடினதைப் போலப் பனம்பாரனாரும் தன் காலத்திலிருந்த நிலந்தரு திருவின் பாண்டியனைத் தொல்காப்பியனார் காலத்தில் இருந்ததாகப் பாவனை செய்து பாடியிருப்பர். இப்பாவனையை வரலாற்று நிகழ்ச்சி என நினைந்து நிலந்தருதிருவின் பாண்டியன் தொல்காப்பியனார் காலத்தவன் எனப் புராணப் புலவர் புகன்றனர் ; புகல்கின்றனர். இனிப்புகலார். தொல்காப்பியனார் காலத்திற்குப் பின்னரும் உரையாசிரியர் காலங்களுக்கு முன்னரும் ஒரு பனம்பாரனார் இருந்தனர். பாயிரம் பாடினர். அப்பாயிரம் தொல்காப்பியர் கண்ட தமிழர் சமுதாயம் குறிப்பதாகும் ' (தொல்காப்பியர் கண்ட தமிழர் சமுதாயம் , ப.10) என்று இவர்உறுதியாக உரைக்கும் பகுதி ஆராய்ந்துணர்பாற்றாம்.

ஐந்திரமா? ஐந்திரமா?

தொல்காப்பியச் சிறப்புப் பாயிரத்தில் வரும் 'ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியன் ' என்பதற்கு, 'ஐந்திரம்' என்னும்வட மொழியிலக்கணத்தை நிறையத் தெரிந்த தொல்காப்பியன் என்று உரையாசிரியன்மார் கூறும் விளக்கத்தை மறுக்கும் பண்டிதர் , "இன்னார் உரைகளின் வண்ணம் , ஐந்திரம் என்பதைத் தேவேந்திரன் இலக்கணம் எனப் பனம்பாரனார் கருதியிருப்பரேல் 'முந்து நூல் கண்டு ' என்பதில் 'முந்து நூல் ' என்பதனை விடுத்து 'ஐந்திரம்' எனச் சொல்லியிருப்பர். மேலும் கண்டு என்பதனையும் விடுத்து , 'ஐந்திரம் முந்து நூல் ' என்றேனும் சொல்லியிருப்பர். இங்ஙனம் சொல்லாமையானும் , பாயிரத்தில் வேறிடங்களில் குறிக்காமையானும் ,

பணம்பாரனார் கருதியது வடமொழி ஐந்திர வியாகரணம் அன்று. ஐந்திலக்கணங்கள் நிறைந்த ஐந்திரம் என்பதேயாம்" (ப. 2) என்று ஆய்ந்துரைக்கிறார்.

அன்றியும், அடியார்க்கு நல்லார் முதல் தமிழறிஞர் யாவருமே , இடையின் 'ர'கரத்தோடு ஐந்திரப் பெயரைக் கையாண்டு வர , இவரோ, வல்லின 'ற'கரப் பாடம் கொண்டு , ஐந்திரம் - ஐந்து திரம் என்கிறார். றகர - ரகரப் பாடபேதங்களைத் தக்க சான்றுகளுடன் அவர் விளக்குவர்அப்பகுதிவருமாறு:-

"ஐந்துதிரம், ஐந்திரம், ஐந்து, திணை, ஐந்திணை என்பதைப் போல் ஐந்திரமும் ஐந்து வகைகளைக் கூறுவது. திரம் என்பது வகை , கூறுபாடு என்னும் பொருளுடையது. திரம் என்னும் சொல் தொல்காப்பியரின் பலப்பல சூத்திரங்களில் இருமுறை , மும்முறை வந்துள்ளது. இத்தகையன பல. அவற்றுள் ஒன்றாகிய அகத்திணையியல் 41-ஆவது சூத்திரத்தில் நான்கு முறை திரம் என்னும் சொல்லைத் தொல்காப்பியனார் பெய்திருக்கின்றார் " (ப. 19) என்பது அப்பகுதியாம். இங்ஙனம் 'ஐந்திரம்' என்பதற்கானறகர, ரகரப் பாடபேதங்கட்கு இவர் காட்டும் ஏதுக்கள் மேலும் ஆராயத்தக்கனவாம்.

தொல்காப்பியமா? ஐந்திரமா?

தொல்காப்பியனார் செய்தநூல் தொல்காப்பியம் என்றே யாவரும் வழங்குகின்றனர். ஆயின் , பண்டிதரவர்கள், தொல்காப்பியம் எனும் பெயரமைந்த காரணத்தை ஆராயுங்கால் , தொல்காப்பியத்திற்கு வைத்த பெயர் தொல்காப்பியம் அன்று ; 'ஐந்திரம்' என்பதேயாம் என்றிரைத்து, ஒன்றன் பெயர் அதனோடு தொடர்புள்ள இன்னொன்றிற்குத் திரிந்து வழங்கும் என்னும் தத்தித இலக்கணப்படியே தொல்காப்பியர் அருளிய நூல் தொல்காப்பியம் என்றானது என்றிரைப்பது ஒரு சிறிதும் பொருந்தாது. "இங்ஙனம் தத்திதம் என்னும் இலக்கணப்படி , பெயர்கள் அமைக்கும் வழக்கம் தொல்காப்பியர் காலத்தில் இல்லை. தொல்காப்பியர் இயற்றிய நூலிலேனும், தத்திதம் என்னும் இலக்கணத்திற்கு விதி யொன்றுமே கூறவில்லை. அன்றியும் தத்தித முடிவுச் சொற்களில் ஒன்றேனும் ஐந்திரத்தில் இல்லை. தொல்காப்பியனார் வடமொழித் தத்தித இலக்கண முடிவை ஒரு சிறிதேனும் கருதியிருப்பின் தசரதன் மகன் தாசரதி , ஜனகன் மகள் ஜானகி என்பனபோல ஆதன் தந்தை ; பூதன் தந்தை எனத் தத்தித முடிவைச் சொல்லியிருப்பர். அங்ஙனம் சொல்லாமல் , 'ஆதனும் பூதனும் கூறிய இயல்பொடு பெயரொற் றகரம் துவரக் கெடுமே' (சொ. 348)எனத் தமிழிலக்கண முடிவு சொல்லினர். இதனால்தொல்காப்பியனாருக்குத் தத்தித முடிவு ஒருசிறிதும் உடன்பாடில்லை என்பதே தெளிவாகும். இதனை அச்சூத்திரத்திற்கு முன்னும் பின்னும் உள்ள சூத்திரங்கள் உறுதி செய்கின்றன. மேலும் தத்தமது சாதி , சமயத்திற்குத் தக்கபடி சூத்திரங்களுக்குப் பொருந்தா புதிய உரைகளைக் கற்பிக்கும் உரையாசிரியர்களில் எவரேனும், தத்தித முடிவு ஐந்திரத்தில் எச்சூத்திரத்திலேனும் இருப்பதாகக் காட்டினார் அல்லர். எனவே தத்திதம் என்னும் இலக்கணப்படி பெயர்கள் வைப்பது மிகவும் பிற்கால வழக்கமாகும்" (பக். 3, 4) எனத் தெளிவிக்கும் இவர்,

ஐந்திரம் என்னும் நூலொன்று இருந்ததா ? என்றாய்ந்து, பல ஏதுக்களைக் காட்டி , ஐந்திர வியாகரணம் தொல்காப்பியனார் காலத்தில் இல்லை என்று நிறுவிதாமியற்றிய நூலுக்குத் தம் பெயரையே நூலாசிரியர் வைக்காராகலின் , தொல்காப்பியனார் தாமியற்றிய நூலுக்குத் தொல்காப்பியம் எனப்பெயர் வைத்திரார். அங்ஙனம் தத்தித இலக்கணப்படி 'தொல்காப்பியம்' எனப் பெயரிட்டமை பிற்காலத்தே நிகழ்ந்ததேயாம் என்றும் , தொல்காப்பியர் தம் நூலுக்கு 'ஐந்திரம்' என்றே பெயரிட்டனர் எனவுந் தக்க காரணங்காட்டி நிறுவுகின்றார். தவிர , இந்நூல் முழுவன்

தொல்காப்பியத்தை 'ஐந்திரம்' என்னும் பெயராலேயே கையாண்டுள்ளார் என்பதும் ஈண்டுச் சுட்டத்தக்கதாம்.

ஐந்திரம் ஐந்து சிறப்பு:

தொல்காப்பியத்தை 'ஐந்திரம்' எனக் கொண்ட பண்டிதரவர்கள் அவ்ஐந்திரத்தில் ஐந்து சிறப்புகள் உள எனப் பகருகின்றார். அவை முறையே , 1. ஐந்திரம் -வழிநூலா? முதல் நூல் , 2. ஐந்திரம் -நூல் வகை அமைப்பு நூல் , 3. ஐந்திரம் - இலக்கணமும் இலக்கியமும்ஆகிய நூல் , 4. ஐந்திரம் - கலைச்சுவை நூல், 5. ஐந்திரம் -ஞான வாழ்க்கை நூல் என்பனவாம்.

இங்ஙனம் ஐந்து சிறப்புகளைக் கூறும் இவர் முதலாவது சிறப்பாக , ஐந்திரம் வழிநூலன்று ; அது முதல் நூலேயாம் என்றும் , வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவினையுடைய முனைவன் தொல்காப்பியனார் செய்த ஐந்திரமே முதல் நூலாம் என்கின்றார். அங்ஙனமே , இரண்டாவது சிறப்பாக ஐந்திரம் நூல் வகை அமைப்பு நூல் எனக் கொண்டு , நூல் என்பதற்குத் தொல்காப்பியனார் வகுத்த இலக்கணப்படியே தொல்காப்பியம் அமைந்துள்ளது என்பதைத் தக்காங்கு நிறுவுகின்றார். அன்றியும், ஐந்திரம் - இலக்கணமும் இலக்கியமும் ஆகிய நூல் என்பதனையும் சான்றுகளான் எடுத்துக்காட்டுவதோடு, ஐந்திரம் கலைச்சுவை நூல் என்று கூறி , கற்பார் கருத்துறச் சுவைப்பதற்கான கலைச்சுவைகள் ஐந்திரத்தில் பலப்பல இடங்களில் பலப்பல சுவைகளில் அமைந்துள்ள என்று அவற்றையும் எடுத்துரைக்கின்றார். அங்ஙனமே , ஐந்திரம் - ஞான வாழ்க்கை நூல் என்றாரைத்து , ஐந்திரம் ஒன்றே ; அதன் பொருள்திரம் ஒன்றே மக்களின் அகம்புற வாழ்க்கைகளை விளக்கிச் சொல்லும் முழுஞான வாழ்க்கை நூலாம் என்றும் விளம்புகின்றார். இங்ஙனம் ஐந்து தலைப்புகளின் அடிப்படையில் தொல்காப்பிய நூலோட்ட நுணுக்கத்தைத் தெளிய அறிவிக்கும் இப்பகுதி , பண்டிதரவர்கள் தொல்காப்பியத்தில் ஆழங்காற்பட்ட பயிற்சியுடையவர் என்பதை வெளிப்படக் காட்டுவதாம்.

ஐந்து திறம்:

ஐந்திரத்தின் ஐந்து சிறப்புகளைக் கூறிய பண்டிதரவர்கள் , ஐந்து திறங்களைக் கூறும் நோக்கத்தான், முதலாவது திறம் , 'உயிர்த்திறம்' எனக்கொண்டு, உலகம், உயிர், இப்பிறப்பும் வினைப்பயனும், முதல், கரு, உரிப்பொருள், இருதினை ஐம்பால் தோற்றம் , பெண், ஆண் என்பவற்றை முறையே நுவல்கின்றார். இங்ஙனமே மற்ற நான்கு திறங்களாக முறையே , வாழ்க்கைத்திறம், அரசியல்திறம், ஒழிப்புத்திறம், சிறந்தது பயிற்றும் திறம் இன்னவற்றைத் தொல்காப்பியத்தை முதன்மையாகவும் தமிழர் சமுதாயத்தை அடிப்படையாகவும் கொண்டு விரிவாக மொழிகின்றார்.

உயர்தனிச் செம்மைத் தமிழர்சமுதாயம்:

தொல்காப்பியனார் இயற்றிய ஐந்திரமே (தொல்காப்பியம்) தமிழர் சமுதாயத்தின் தனி முதனூலாம் என்று பல சான்றுகளான் அறுதியிட்டுரைக்கும் பண்டிதரவர்கள் , "நல்வினை, தீவினைகளினால் உண்டாகும் விருப்பு வெறுப்புகளில் நின்றும் நீங்கி விளங்கிய சமநிலை மெய்யறிவையுடைய முதல்வன் சொன்னதே முதனூலாம் என்பதன்படி , ஆரியரின் பலப்பல வைதிக சமயம் , புத்த, சைன, கிறித்துவ மதங்கள் என எம்மதத்திற்கும் அம்மதத்தின் முதல்வனே எழுதி வைத்ததாக ஒரு முதல் நூல் இல்லை. ஆயின் , தமிழர் சமயம் ஒன்றனுக்குத்தான் முன்னை முதல்வன் படைத்த முழு முதல் நூல் ஒன்றுண்டு. அம் முதல்நூல் ஐந்திரத்திற்கு முன்னையது ஒன்றுமின்மையால் ஐந்திரமே முதனூலாம் ; தொல்காப்பியனாரே முதல்வராவர் என்றாரைத்து,உயர்தனிச் செம்மைத் தமிழர் சமுதாயம், ஆரியர், சமுதாயங்களுக்கு

சைனர், புத்தர் முதலானோருக்குமுன்னையதும் , முதன்மையானதும் ஆகும். தமிழர் சமுதாய அமைப்புகளில் உள்ள சில நல்லனவற்றை எடுத்துக் கொண்டு தத்தமது சமயங்கள் புதுப்புதுக் கொள்கைகள் உடையன என்பதற்காக வைதிகம் , சைனம், புத்தம் முதலிய தத்தமது சமயப் பெயர்களை வைத்துக் கொண்டும் அவ்வுலகிற்கான சிலவற்றைக் கற்பனை செய்து கொண்டனர். சுருங்கக்கூறின் , உலக மக்களின் வாழ்க்கைக்கு இன்பமும் அமைதியும் தருவது தொல்காப்பியர் கண்ட 'தமிழர் சமுதாயம்' ஆகும்" (ப. 539) என்று நம் பண்டிதரவர்கள் பகர்வது அவர் ஆய்ந்த ஆய்வின் முடிவேயாம்.

இந்நூலின் பெற்றி:

தனித்தமிழ் மொழியிலுள்ள நூல் ; தனித்தமிழ்க் கொள்கைகளுள்ள நூல் தமிழ் மொழியில் உள்ளதா? என்னும் வினாவிற்கு இதுகாறும், எந்த உரையாசிரியரும் பின்வந்த ஆராய்ச்சியாளர்களும் விடைகண்டிலர் அன்றியும் , தொல்காப்பியம் ஆரிய மொழிக் கலப்பும் ஆரியக் கொள்கைகளும் உள்ள நூலென்றும், தொல்காப்பியனார் வேத மதத்தினரென்றும் , சைன மதத்தினரென்றும், வைதிக மதத்தினரென்றும் கூறி வந்தனர். ஆயின் , எவருமே, தொல்காப்பியனாரைத் தமிழரென்றும் , அவர் படைத்த நூல் தமிழர் சமுதாயம் கண்ட 'உயர்தனிச் செம்மைத்தமிழ் நூல்' என்றும் கூறினாரல்லர் என்று உளம் நொந்து கூறும் பண்டிதரவர்கள்,

"தமிழின் நெடுங்கணக்கெழுத்துக்கள் தமிழுக்கே உரிய சிறப்பெழுத்துக்கள் என்பதும் அச்சிறப்பெழுத்துக்களால் ஆன உயர்தனிச் செந்தமிழ் மொழிகளால் இயற்றப்பெற்ற நூலே ஐந்திறம் என்பதும் ஐந்திறம் சொல்வது உயர்தனிச் செம்மைத் தமிழர் சமுதாயம் என்பதும் , அவ்வைந்திறமே உலகர் சமுதாயம் நல்வாழ்வு பெறுதற்காம் முதல் நூல் என்பதும் ஐயமற அறிந்து ஓர் 20 ஆண்டுகள் பலப்பல நூல்கள் இயற்றலுடன் ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து எனது 74-வது ஆண்டு வரையில் தெளிந்த உயர்வும் உறுதியும் , உண்மையும் ஆன கொள்கைகளை முறையுற எண்ணி எண்ணித் தொல்காப்பியனார் கண்ட தமிழர் சமுதாயம் என்னும் இவ்வாராய்ச்சியாம் தொல்காப்பியனார் திருவுள்ளமும் திருவடிவமும் தமிழ்ப் பெருமக்களின் தண்ணுள்ளங்களில் அன்பும் வணக்கமும் ஆக வைக்கிறேன்" (பக். 13, 14) என்று உறுதியாகக்கூறுகின்றார்.

முடிபு:

கோயம்புத்தூர் பண்டிதர் அ. கிருஷ்ணசாமிநாயுடு அவர்கள் ஆய்ந்து படைத்த தொல்காப்பியர் கண்ட தமிழர் சமுதாயம் என்னும் நூலை நன்குஆய்ந்து நோக்கின் , தமிழர் சமுதாயம் ஏனைய சமுதாயங்களுக்கெல்லாம் முன்தோன்றிச் சிறப்புற்றிலங்கிய பெற்றிமையைத் தொல்காப்பியனார் தொல்காப்பியத்தில் நன்கு விளக்கிப் போந்துள்ளார். ஆயின் , இதனை எந்த உரையாசிரியரும் , ஆய்ந்து உணர்த்தினாரல்லர். உரையாசிரியரும் , ஆராய்ச்சியாளரும், சைனர், ஆரிய சமயங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டே உரைகளும் ஆராய்ச்சிகளும் எழுதியுள்ளனர் என்பதும் , பண்டிதரவர்கள் ஒருவரே, தமிழர் சமுதாயம் எல்லாச் சமுதாய அமைப்புகளுக்கும் முன்னையதும் , பல்வேறு சிறப்புக்களைக் கொண்ட தனிச் சிறப்புடையது எனவும் தாம் அரிதின் முயன்று படைத்த 'தொல்காப்பியர் கண்ட தமிழர் சமுதாயம்' என்னும் இவ்வாராய்ச்சிப் பெருநூலில் நிறுவி தண்டமிழ் மொழிக்குப் பெருந்தொண்டு புரிந்துள்ளாரென்பது இந்நூலான் தெற்றெனப் புலனாகின்றதாம். இவ்வாறான அரிய கருத்துக்களே இந்நூலுக்கு வலிவும் பொலிவும் தந்து நிற்கின்றனவாம்.

முதன்மைச்சான்று மூலங்கள்:

1. கிருஷ்ணசாமிநாயுடு, கோயம்புத்தூர் பண்டிதர் அ. - தொல்காப்பியர் கண்ட தமிழர் சமுதாயம், முப்பால் நிலையம், கோயம்புத்தூர்.
2. விக்னேசு, வே. - பண்டிதர் அ.கி. நாயுடு அவர்களின் வாழ்வும் தமிழ்ப்பணியும், கலைக்கதிர் வெளியீடு, கோயம்புத்தூர்-37 டிசம்பர்-2018

